

TISOVSKÝ MESAČNÍK

Mestské noviny
občanov Tisovca
a Rimavskej Píly
XVI. ročník

číslo 10

október 2007

cena 7,-Sk

September bol podujatiami nabitý

- 3. septembra nastúpili žiaci do škôl. V kinosále MsKS základná škola zorganizovala otvorenie školského roka 2007/2008. Potom sa na námestí pred pamätníkom SNP konala pripomienka vyhlásenia Slovenského národného povstania, ktorá vyvrcholila vystúpením Barbory Balúchovej.

- Deň Rimavskej Píly sa konal v sobotu 8. septembra 2007. V programe ste mohli vidieť o.i. priateľský futbalový zápas Internacionáli – Hasiči,

majstrovský futbalový zápas Rimavská Píla – Blhovce, kapelu Gypsy junior Tisovec, vystúpenie FS Vepor Klenovec a FSK Tisovec, finále futbalového turnaja o pohár predsedu BBSK M. Murgaša, veľmi úspešný Piľanský drevorubačský

trojboj, kapely Alalya a skvelú Tublatanku.

- V ten istý deň sme si pripomenuli 40 rokov existencie strojárkej výroby v Tisovci. Dychová hudba Hradovanka koncertovala pred CSM Marketom od 12.00 hod., kde sa podával guláš. V kinosále boli pri tejto príležitosti udelené ocenenia a v programe sa divákovi predstavili Dušan Grúň, Jadranka Handlovská, Marta Szabová a ďalší

- 19. septembra sa v budove Ministerstva

zahraničných vecí v Bratislave konala slávnosť odhalenia reliéfnej dosky Dr. V. Clementisa. Odhalili ju predseda vlády Robert Fico a minister zahraničných vecí Ján Kubiš. Obidvaja menovaní

sa prihovorili prítomným spolu s primátorom mesta Tisovec Petrom Mináčom. Poéziu venovala

prítomným Eva Mária Chalupová. Mužský spevokol Dr. Samuela Daxnera vystúpil so skladbami: *Hoj, vlast' moja, Kolo Tatier čierňava a Čo čušíš.*

- 21. a 22. septembra uskutočnený Fedimák 2007 - v čísle ako samostatný článok

- 26. septembra sa konalo v Tisovci historické

výjazdové zasadnutie vlády SR. V popoludňajších hodinách položil predseda vlády Robert Fico veniec

k pamätníku Dr. V. Clementisa a prihovoril sa k zúčastneným. Podujatie vhodne doplnila svojím vystúpením aj DH Hradovanka.

V základnej škole sa krátko potom stretli riaditelia škôl regiónu s podpredsedom vlády Dušanom Čaplovičom.

- 28. septembra boli usporiadané podujatia pri príležitosti výročí štátnika, politika, právnik a publicistu Dr. Vladimíra Clementisa. V kinosále MsKS v rámci popoludnia venovaného spomienke na tohto tisovského rodáka odzneli prihovory primátora mesta Petra Mináča, predsedu BBSK Milana Murgaša ako aj Martina Krna z Klubu Nového slova na tému „Vladimír Clementis

a súčasnosť“. Nasledoval Fragment z divadelnej hry Ľuboša Juríka „Ministrova smrť“, hrali Ján Kroner a Ivan Vojtek st. Po presune hostí do evanjelického kostola započal Koncert venovaný obetiam represálií 50. rokov. Vystúpili domáce

hudobné telesá a sólisti, hostia z partnerského mesta Putnok. Hostami večera boli operní speváci Richard Šveda a Zuzana Dunajčanová s klavírnym sprievodom Branka Ladiča.

Podujatia pokračovali aj nasledujúci deň 26. ročníkom turistického prechodu Clementisovou cestou, položením kvetov k pomníku a návštevou Rodného domu Dr. Vladimíra Clementisa. Program vyvrcholil v kinosále MsKS Spomienkovým večerom, kde sa predstavili talentovaní žiaci ZŠ a ZUŠ. Aj toto podujatie finančne podporilo Ministerstvo kultúry SR a Banskobystrický samosprávny kraj.

- V tú istú sobotu 29. septembra bola otvorená II. tisovská propagačná výstava drobných zvierat v letnej záhrade reštaurácie Dariján, ktorá potrvá až do nedele.

P.S.:

K tomu všetkému sme ešte stihli svojpomocne vyrobiť nové kovové podstavce pod malú tribúnu, v kinosále namontovať nové stále ozvučenie tak, že je možné riadiť ozvučenie z ktoréhokoľvek miesta kinosály. Takým istým spôsobom je možné ovládať javiskové svetlá prostredníctvom svetelného pultu a nových výkonových jednotiek, ktoré majú podstatne nižšiu spotrebu elektrickej energie v porovnaní so zastaralými tyristorovými ovládačmi. A v súčasnosti možno konštatovať, že finišujeme aj s rekonštrukciou východnej sklenenej - drevenej steny spoločenskej sály, ktorú nahradí múr s novými oknami.

Štefan Sabó

foto: Milan Slabej, Imrich Garláty

Výjazdové zasadnutie mestského zastupiteľstva sa uskutočnilo v Kultúrnom dome Rimavská Píla 20. 9. 2007

Mestské zastupiteľstvo **poverilo:**

- primátora mesta požiadať príslušnú inšpekciu Ministerstva životného prostredia o zriadenie stálych monitorovacej stanice v Tisovci

zrušilo:

- uznesenie Mestského zastupiteľstva v Tisovci číslo 118/2007 zo dňa 30.5.2007, ktorým sa schválil odpredaj nehnuteľnosti z majetku mesta – objekt č.s. 87 na Námestí Dr.V.Clementisa /bývalá mäsiareň/ pre MUDr.Jána JURKEMIKU, bytom Rimavská Sobota, Dostojevského 6 z dôvodu nepodpisania kúpnopredajnej zmluvy

schválilo:

- DOHODU o poskytnutí pomoci MESTA TISOVEC bytovému spoločenstvu OSEMBYT, Hviezdoslavova 962 zo dňa 7. 9. 2007 na opravu strechy vo výške 400 000.- Sk z rezervného fondu mesta

- odpredaj pozemkov z majetku mesta v k. ú.

Tisovec, lokalita Hviezdoslavova ulica parcela CKN č.7106/2 o výmere 105 m2 evidovaná ako

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO

orná pôda, parcela CKN č.7107/15 o výmere 365 m2 evidovaná ako TTP podľa geometrického plánu č.36766305-17/2007 pre Júliusa KRAJČIHO, bytom Tisovec, Francisciho 806 za cenu 6.- Sk/m2, spolu za 2 820.- Sk

- otvorenie prevádzky Stávkovej kancelárie TIPITO spoločnosti Epermiso, s.r.o. Bratislava v priestoroch Reštaurácie HRADOVÁ, Tisovec, Štefánikova 626 s nasledovnými otváracími hodinami: pondelok- nedeľa: od 10.00 – 19.00 hod.

- XXV. PORADOVNÍK na pridelenie voľných bytov v 30 b.j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci pre nasledovného uchádzača: Ján KRAUS, jednoizbový byt č. 11 a následne aj jeho pridelenie

- DODATOK č. 1 k nájomnej zmluve v 30 b.j. na ulici Jesenského č.s. 1470 v Tisovci v zmysle čl. II. ods.2 nájomnej zmluvy pre Zlaticu TOMIŠKOVÚ – 1 izbový byt ZŤP č.22,doba prenájmu od 1.10.2007 - 30.9.2009

vzalo na vedomie:

- SPRÁVU Výboru m.č. Rimavská Píla

- INFORMÁCIE zo zasadnutí stálych komisií Mestského zastupiteľstva v Tisovci

- informácie primátora mesta Tisovec

- rozhodnutie primátora mesta o pridelení voľného bytu – jednoizbový byt č. 14 v 30 b.j. na ulici Jesenského č. s. 1470 v Tisovci v zmysle čl. VI.ods.3 VZN o nakladaní s nájomnými bytmi pre Alenu VETRÁKOVÚ od 1. 9. 2007

súhlasilo:

- s predajom pozemkov vo vlastníctve Základnej školy Dr. V. Clementisa v Tisovci evidovaných na LV 2538 o výmere 3280 m2 v zmysle čl. IV ods. 3 Zásad hospodárenia s majetkom mesta, ktoré organizácia nepotrebuje na plnenie svojich úloh a **vzalo na vedomie** odpredaj pozemkov vo vlastníctve ZŠ Tisovec vedených na LV 2538 parcela CKN 471/1 o výmere 2345 m2 – zast. plocha a nádvoria a parcela CKN 471/2 o výmere 935 m2 – zast. plocha a nádvoria kupujúcemu - Cestné a stavebné mechanizmy a. s. Tisovec za dohodnutú cenu 5.- Sk/m2, spolu za 16 400.- Sk

z uznesení MsZ spracovala redakcia

Glosár tisovského parlamentu

Stalo sa už chvályhodnou tradíciou, že raz do roka sa koná zasadnutie Mestského zastupiteľstva v m.č. Rim.Píla. Poslanci sa tak na vlastné oči a uši môžu oboznámiť s problémami tejto časti mesta. Škoda len, že o zasadnutie nejavi záujem viac občanov. Neviem, či je to slabšou propagáciou alebo ľahostajnosťou ľudí k veciam verejným. Veď aj v Tisovci je to tak. Ľudí začne zaujímať zasadnutie zastupiteľstva len vtedy, keď sa rieši ich konkrétny problém.

Hneď na úvod prijal zastupiteľstvo uznesenie, ktorým poveruje primátora mesta žiadať zriadenie monitorovacej stanice na meranie emisií v meste. Toto uznesenie nadväzuje na minulé zastupiteľstvo, kde sa dosť obširne riešil problém emisií z Vápenky.

Zastupiteľstvo tiež zrušilo uznesenie, ktorým schválilo odpredaj domu č.s. 87 na námestí (bývalá mäsiareň). Záujemca o kúpu sa nedohodol s mestom na podmienkach odpredaja a radšej stiahol svoju ponuku. Budova tak zostala voľná napr. aj na zriadenie policajnej stanice.

Vedúca ekonomického oddelenia oboznámila prítomných s dotáciami na kultúrne a športové aktivity, ktoré sa podarilo vybaviť z Ministerstva kultúry a BBSK na tento rok. Vďaka dobrým projektom a ďalším priaznivým okolnostiam sa podarilo získať viac ako pol milióna korún navyše.

Zastupiteľstvo schválilo dohodu o poskytnutí návratnej finančnej výpomoci pre bytové spoločenstvo Osembyt, Hviezdoslavova 962 na opravu odfúknutej strechy. Všetci vieme, akú

paseku narobila víchrica na bytovke v Rimave. Výpomoc pomohla vlastníkom bytov urýchlene riešiť opravu strechy, kým si nevybavia úver.

Predseda Výboru m.č. Rim. Píla prečítal ďalej správu o činnosti výboru od začiatku roka. Po voľbách bol zvolený nový výbor v zložení Jaroslav Lacko – predseda, Denisa Mániová – tajomníčka, Milan Bútor, Milan Šiafer, Bohumil Belica, Ľubomír Bagačka – členovia. Výbor si v prvom roku svojej činnosti dal za úlohu zmapovať všetky oblasti života v R.Píle a navrhnuť investície v obci, ktoré by sa mali realizovať podľa možnosti mestského rozpočtu, prípadne z úspešných projektov či iných zdrojov. Z nich sú najdôležitejšie asfaltovanie ulíc s predchádzajúcou výmenou vodovodných potrubí (ako prvá v tomto volebnom období bola navrhnutá Vansovej ulica od fary až po cintorín), chodník na Hlavnej ulici, oprava budov mesta – kultúrneho domu a športového klubu, vybudovanie viacúčelového ihriska pre mládež atď. V správe odznela aj kritika na organizáciu programu Dňa obce, ktorý sa konal 8.9.2007. Výbornou, priam historickou akciou bol koncert Tublatanky na ihrisku. Škoda len, že agentúra Agrum Music, ktorá mala zabezpečiť priebeh celého Dňa, organizáciu ostatných sprievodných podujatí vrátane občerstvenia podcenila, ba povedal by som, že vyložene odsalamovala.

Z informácií zo zasadnutí komisií vyberám:

- ekonomická riešila schválené dotácie pre mesto - sociálna preberala opravu budovy zdravotného strediska, projekt na činnosť komunitného centra a ďalšie projekty v sociálnej oblasti
- komisia školstva konštatovala nie príliš vydatený začiatok školského roka v Základnej škole, keď zlyhala spolupráca s agentúrou Agrum Music

- kultúrna komisia sa vrátila k programu Kultúrne – športového leta. Žiaľ, zostalo z neho len torzo, keď sa neuskutočnilo viacero propagovaných podujatí. Na budúci rok bude musieť Oddelenie kultúry venovať kultúrnemu letu viac pozornosti. Aj na tejto komisii zaznela kritika na adresu agentúry Agrum Music. Zdá sa, akoby po niektorých vydatených podujatiach v meste agentúra zaspala na vavrínoch a nevenuje náležitú pozornosť zabezpečeniu jednotlivých akcií.

- komisie výstavby riešila odpredaj pozemku pre CSM, chodník na Daxnerovej ulici, znečisťovanie ovzdušia Vápenkou. Zobrala na vedomie, že v septembri sa konali merania čistoty ovzdušia v meste, ktoré si objednala firma Calmit. Dúfam, že s ich výsledkami bude oboznámená aj verejnosť.

- podnikateľská komisia sa okrem iného zaoberala aj vybudovaním rozhľadne na Trstí a myšlienkou zviditeľnenia prameňa Rimavy

- komisia verejného poriadku riešila sťažnosti MUDr. Rafaja, pripomienky občanov k Mestskej polícii, čistotou v meste atď. Predseda komisie navrhol, aby sa niektoré zasadnutie mestského zastupiteľstva venovalo aj riešeniu rómskej problematiky v meste.

Zastupiteľstvo ďalej schválilo predaje nepotrebných pozemkov v meste, ako aj pridelenie voľných bytov záujemcom.

Septembrové zasadnutie zastupiteľstva bolo v tomto roku najkratšie (necelé dve hodiny). Poslanci tak dokázali, že vedú rokovať aj stručne a rýchlo. Hlavne vtedy, keď ich čakajú ešte ďalšie, nemenej dôležité a zodpovedné podujatia...

Jaroslav Lacko

Tisovec na politickej vlne

Jeseň býva aj v politike pestrá, a táto jeseň je výnimočne pestrá veľkí politici sa rozhodli, že nás národ treba trochu odkloniť od denných problémov. Vďaka téma je teraz zákon o Hlinkovi, Clementisovi tiež v pozadí spomína a Maďari nám na politickej scéne dajú zabráť. Pamätníkov, ktorí si ešte vtedajšiu dobu pamätajú je čoraz menej a tak sa usilovne hľadajú odkazy týchto osobností, ktoré sa hodia pre túto dobu. Povoziť sa na historickej politickej vlne láka a je to pohodlné dajú sa tým odsunúť súčasné problémy aj regionálneho charakteru. Do Tisovca nám zavítala vláda, lepšie sa jej tu asi hovorilo o problémoch. V centre pozornosti bol aj minister hospodárstva, tisovský priemysel si zaslúži jeho pozornosť, len sa mu bude treba často pripomínať, aby na nás nezabudol pri toľkých sľuboch. Zaznel aj ľudový názor staršej generácie: Mali sme tu kostošov a to je dobre. Na vysvetlenie-

v minulosti sa do rodín pozývali vážené osobnosti, aby boli pohostení a tiež sa fundovane rozprávalo o politike, spoločnosti a hlavne čo treba urobiť.

Tak aj my sme dvere vláde s úctou otvorili a oni išli poobede otvorit' do Klenovca nové ihrisko pre športovú verejnosť, zahrali si aj futbal, vysoko vyhrali, boli lepší. Treba len dúfať, že o rok bude vláda čosi otvárať aj v Tisovci.

Tisovec mal vždy čo povedať do histórie, politiky. Tradíciou sa stala každoročne konferencia o Clementisovi a už tradičná turistická trasa Clementisova cesta. Tá je aj testom vytrvalosti a schopnosti vytrhnúť sa z pohodlia. Predtým sa sa tohto pochodu zúčastňovali aj vládni politici, teraz do už prenechali Tisovcu a Pohorelej, nechcem tým povedať, že nám to netreba, ale im by sa to tiež zišlo. No , ale je už po voľbách.

Je na nás, tisovských poslancoch, ako túto politickú vlnu dokážu vzdúť, aby vláda vedela o tejto vlne,

s ktorou sa vezie aj zaostalosť regiónu a nedostatok pracovných príležitostí.

Vytrvalosť, dokázať presadiť svoj názor, ktorý je prínosom pre občanov- voličov by malo byť vecou cti. Máme prislúbený kamerový systém, aby sa mohli sledovať frekventované miesta v nočných hodinách, podnikov kde sa podáva alkohol máme spolu s Rim. Pílou takmer dvadsať. Asi v tomto držíme regionálny primát na počet obyvateľov. Je to málo čo ponúkame mladšej generácii. Natíska sa otázka- nebude to viac popularizovať tieto zariadenia?

Motivovať mladú generáciu, návštevníkov Tisovca ponukou iných služieb je oveľa ťažšie. Tiež môžeme hovoriť o vlne.

Len aby sa nie kým nevracali späť. My nie sme takí zdatní plavci v politickom mori, v mori problémov, môžeme sa aj topiť.

V.P. z T.

FEDIMÁK 2007

21. septembra odohral Divadelný súbor Daxner svoju tisoovskú premiéru Chevallierovho *Zvonodrozdova* v rámci Divadelného festivalu FEDIMÁK 2007. Festival

pokračoval v sobotu 22. septembra. DDS Pramienok Pohronská Polhora predstavil hru Jaroslava Lacka: *Ďuro Trufo* (na motívy slov. ľud. rozprávky), DS Wicca Ostrava - Robert Fulgham, Hana Štrbová:

Pavouk, Divadlo mladých šesť pč Partizánske: *Hru na ocina a maminu* (na motívy poviedky I.

Aškenázyho Milenci z bedny) a Celkom malé divadlo Žemberovce inscenáciu Augusta Strindberga:

Slečna Júlia. Program pokračoval v spoločenskej sále, kde

Komická skupina Hotovo z Rimavskej Soboty uviedla Kabaret *Železná rezerva*. Nasledovala improloga a za ňou Tanečná zábava so skupinou ZBM Brezno. Podujatie finančne podporilo Ministerstvo kultúry SR.

Štefan Sabó

Domov dôchodcov a Dom sociálnych služieb v Tisovci oslávili koncom septembra 10 rokov svojej existencie. Do prevádzky bol odovzdaný 18. októbra 1997 za účasti Oľgy Keltošovej, ktorá v tej dobe zastávala funkciu ministerky práce a

sociálnych vecí SR. Počas týchto desiatich rokov

Desaťročný domov dôchodcov

žilo v zariadení 152 klientov. Osláv sa zúčastnili okrem hostí a pracovníkov zariadenia aj primátor Tisovca Peter Mináč a primátor Hnúšte Michal Bagačka.

Domov dôchodcov a Dom sociálnych služieb v Tisovci poskytuje komplexné sociálne služby, starostlivosť, ktorý zabezpečuje sociálno-zdravotný úsek, administratívne práce a pomocné práce ako pranie, zaopatrenie, podávanie liekov a prácu so zmluvným lekárom, ktorý zabezpečuje zdravotnú starostlivosť.

Celkovo na zdravotnom úseku pracuje sedem zdravotných sestier, jedna hlavná sestra, na sociálnom úseku pracujú tri sociálne pracovníčky.

redakcia

Mikrograntový program

„Šanca v našom mikroregióne“

V dňoch 20. 8. a 27. 8. 2007 zasadla grantová komisia programu „Šanca v našom mikroregióne“, aby vyhodnotila predložené projekty. Mikrograntový program je realizovaný po druhý krát a z rozpočtu mikroregiónu Muránska Planina bolo naň vyčlenených 60.000,-Sk. Projekty mohli byť podporené maximálne do výšky 10.000,-Sk. Predložené a schválené boli 4 projekty v celkovej sume 33.500,-Sk.

Zoznam podporených projektov:

Predkladateľ: neformálna skupina mladých ľudí z Michalovej - „Klub Kotolňa“
Názov projektu: Drevené pódium
Schválená suma: 8.000,-Sk
Zámerom projektu je vybudovanie dreveného pódia na futbalovom ihrisku v Michalovej, ktoré

bude slúžiť pre organizovanie spoločenských podujatí.

Predkladateľ: Neformálna skupina B. Kriška, M. Sirota, O. Miháliková z Tisovca
Názov projektu: Malá škola jazdenia
Schválená suma: 10.000,-Sk
Projekt rieši úpravu priestoru, kde budú môcť deti, mladí ľudia a ostatní záujemcovia získať prvý kontakt s koňom a základy jazdenia.

Predkladateľ: Občianske združenie ZIMORYJA, Muránska Huta
Názov projektu: Obnova náterov lavičiek, autobusovej zastávky a zábradlí obce
Schválená suma: 6.000,-Sk
Projekt je zameraný na údržbu a úpravu zastávok, lavičiek, zábradlí na mostoch a oplotenia

pamätníka SNP.

Predkladateľ: Komunitné centrum n.o. Čierny Balog
Názov projektu: Miesto pre zastavenie a oddych
Schválená suma: 9.500,-Sk
Náplňou projektu je úprava priestranstva vedľa Pošty, osadenie lavičiek, stojanu na bicykle a údržba skladových priestorov vo dvore.
Monitoring priebehu realizácie podporených projektov prebehne do konca októbra 2007.

Zúčtovanie projektov sú prekladatelia povinní predložiť podľa stanovených požiadaviek a do stanoveného termínu do konca tohto roka.. Grantová komisia si vyhradzuje právo kontroly zrealizovaných projektov.

Irena Milecová, tajomníčka mikroregiónu Muránska planina

Mesto Tisovec

Mestská knižnica A.H.Škultétyho Tisovec

s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR

Vás srdečne pozývajú na

SPOMIENKOVÚ SLÁVNOSŤ

Šla bolesť s láskou životom...

venovanú 150. výročiu narodenia a 65. výročiu úmrtia

spisovateľky Terézie Vansovej

14. október 2007

Kultúrny dom Rimavská Píla

o 17.00 h.

Aerobik v MC Stonožka

Každý utorok sa v MC Stonožka stretneme niekoľko mamičiek spolu so svojimi detičkami a strávime príjemnú hodinku. Mamičky si pod vedením Katky Belicovej zacvičia a detičkám sa venujú pracovníčky MC. Za všetky mamičky, ktoré sa v MC stretávajú, sa chcem poďakovať Renatke Dianiškovej a Beatke Gandžalovej za tento nápad a jeho realizáciu. My, mamičky, máme hodinku pre seba a nemáme problém čo s detičkami, ktoré s veľkou radosťou každý utorok cupkajú do MC, kde na nich čaká guľčkový bazén, množstvo hračiek a „dobré tety“ so super nápadmi na zábavu.

Ing. M. Kochanová

V utorok 30. októbra 2007 Vás pozývame do spoločenskej sály MsKS Tisovec na **Zábavne ladený operetný program** s „kráľom operety“, sólistom SND Bratislava Ivanom Ožvátom a hosťami venovaný Dňu seniorov o 15:00 hod.

Kalendár výročí osobností Tisovca a Rimavskej Pily

Zlatica Oravcová

75. výročie narodenia evanjelickej farárky, poetky
Narodila sa 7.10.1932 v Pondelku – Hrnčiarska Ves. Pochádzala z učiteľskej rodiny. Základné vzdelanie získala v rodisku a v Tisovci, kde jej otec pôsobil ako profesor na tunajšom gymnáziu. V roku 1951 maturovala na rimavsko-sobotskom gymnáziu. Keďže ju neprijali na štúdium medicíny, rozhodla pre štúdium na Slovenskej evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave. V roku 1955 nastúpila ako kapláňka do Martina. Od roku 1959 pôsobila v Košiciach, neskôr vo Vyšnej Pokoradzi a od roku 1963 v Kraskove. V roku 1977 sa natrvalo usadila v Žehni pri Prešove.

K poézii inklinovala od detských čias. Básničky písala už ako desaťročná v Tisovci. Ako šestnásťročnej jej vychádzali básne v časopise Stráž na Sione. Celé desiatky básní a modlitieb jej boli uverejnené v Evanjelickom posle spod Tatier, v Cirkevných listoch, v Tranovského kalendári i v časopise Cestou svetla a v iných. Jej precitovaná lyrická poézia je preplnená láskou k Bohu, plná porozumenia i uvažovania o zmysle života a ľudského údely. V roku 1990 jej vyšla prvá básnická zbierka *V moci tvojej lásky*, posmrtné v roku 1993 zbierka *Verše moje, leťte v diali*. V rukopise ostal nedokončený autobiografický román *Moje detstvo*, mnohé poviedky, básničky a zveršované biblické príbehy pre deti. Zomrela 9.7.1991 v Žehni, okr. Prešov. Pochovaná je v Pondelku.

August Horislav Krčmery

130. výročie úmrtia evanjelického kňaza, spisovateľa, publicistu, hudobného skladateľa
Narodil sa 1.11.1822 v Hornej Mičinej, okr. Banská Bystrica (v novembri si pripomenieme 185. výročie narodenia). Študoval na gymnáziu v Banskej Bystrici a v Gemer. Lýceum v Banskej Štiavnici absolvoval v rokoch 1836-1838, kedy prestúpil do Bratislavy. V roku 1844 skončil teológiu vo Wittenbergu. Spočiatku bol vychovávateľom v Trstenom. V rokoch 1844-1847

bol kaplánom v Tisovci a od roku 1848 bol vychovávateľom a kaplánom u M. M. Hodžu v Liptovskom Mikuláši. Od roku 1855 bol farárom v Hronseku a od roku 1874 v Badíne.

Počas stredoškolských štúdií bol uznávaným básnikom. V časopisoch Slovenské pohľady, Slovenský pozorník, Sokol, Pešťbudínske vedomosti uverejňoval ľudovýchovné i cirkevné články, národopisné príspevky a správy o kultúrnom živote. Neskôr sa venoval zbieraniu ľudových piesní. Zhudobnil niekoľko básní a patrili medzi uznávaných znalcov slovenskej hudby. Slovenskými národnými piesňami prispieval do zbierok Slovenských spevov. Bol tiež autorom menších klavírných skladieb. Bol propagátorom ochotníckeho divadla, podporoval mládež pri zakladaní divadelných súborov, inicioval viaceré predstavenia detí a mládeže v rámci slávnostných udalostí, do novin a časopisov písal informácie o súboroch i predstaveniach a divadelné kritiky. Zomrel 7.10.1877 v Hornej Mičinej.

Gustáv Čech

95. výročie narodenia učiteľa, verejného pracovníka, účastníka SNP

Narodil sa 17.10.1912 v Tisovci. Základné vzdelanie získal vo svojom rodisku, kde mu bol prvým učiteľom Ľudovít Clementis. V rokoch 1927 - 1931 absolvoval Československý štátny koedukačný učiteľský ústav v Lučenci. V roku 1960 ukončil Vysokú školu pedagogickú v Bratislave a v roku 1981 Filozofickú fakultu UK v Bratislave. V rokoch 1931-1938 bol učiteľom v Rimavských Janovciach a v rokoch 1938-1944 na meštianskej škole v Tisovci. Vo svojom rodisku sa v tomto čase zapájal aj do činnosti ochotníckeho divadla a spevokolu. Počas SNP bol dôstojníkom povstaleckej armády a pôsobil v prapore Prvosienka, po oslobodení bol veliteľom milície v Tisovci. Ako učiteľ a školský inšpektor pôsobil na viacerých miestach, napr.: Komárno, Banská Štiavnica, Galanta, Bratislava. V rokoch 1950-1959 bol predsedom Odborového zväzu

zamestnancov školstva a tajomníkom Slovenskej odborovej rady. V rokoch 1959-1975 bol tajomníkom SÚV ZČSSP a od roku 1976 riaditeľom domu ZČSSP. Zomrel 27.4.1986 v Bratislave.

Josef Rohn

120. výročie narodenia učiteľa, osvetového pracovníka

Narodil sa 18.10.1887 v Chříči (Česká republika). Študoval na reálke v Rakovníku a na učiteľskom ústave v Plzni. Od roku 1918 bol učiteľom v Rakovníku. V roku 1919 pôsobil na Ministerstve s plnou mocou pre správu Slovenska v Bratislave. V rokoch 1920-1921 bol učiteľom na meštianskej škole v Brezne, v rokoch 1921-1932 bol riaditeľom meštianskej školy v Tisovci, v rokoch 1932-1938 pôsobil ako školský inšpektor v Rimavskej Sobote. V roku 1939 sa vrátil do Čiech, pôsobil ako školský inšpektor v Klatovoch a od roku 1950 tu žil na dôchodku.

Zaslúžil sa o rozvoj školstva a osvetovej práce v Rimavskosobotskom okrese, okrem iného sa pričínal o výstavbu novej školskej budovy v Tisovci. Bol regionálnym publicistom, svojimi článkami, správami a referátmi o politickom, školskom, kultúrnom i športovom živote v Tisovci a v Rimavskej Sobote prispieval do periodík Gemer-Malohont, Národný týždenník, Vestník sokolskej župy pohronskej, Detvan. V roku 1936 zredigoval Vlastivedný sborník okresu Rimavská Sobota. Zomrel 5.6.1955 v Klatovách (Česká republika).

Pavel Armin Gyürky

150. výročie narodenia evanjelického kňaza
Narodil sa 19.10.1857 v Tisovci. V školských rokoch 1867/1868-1868/1869 študoval na Prvom slovenskom gymnáziu v Revúcej. Ako kňaz pôsobil v Rimavskej Sobote. Po 53 rokoch v službách cirkvi v roku 1929 odišiel do dôchodku. Bol riadnym členom Matice slovenskej.

Miroslava Kojnoková

Aktívne leto „v Stonožke“

Zima sa vytratila priprýchlo a my sme sa nestačili ani čudovať ako prišla skorá jar a s ňou oveľa viac slnečných a teplých dní... S letom prišlo viac práce v záhradkách a na dvore. Keďže už mal každý dost uzavretých priestorov, aj my v IMC sme sa rozhodli, že sa pokúsime tráviť viac času vonku a v prírode, nakoľko sa to žiadalo nielen deťom, ale aj nám dospelým.

V júni sme zorganizovali v Stonožke opekačku v prírode. Deň pred plánovanou akciou sme šli s matkami a deťmi pozrieť miesto, kde by bolo na opekánie vhodné miesto. Aj keď sme ho našli, nakoniec sme opekali pri jednej mamičke v záhrade pri dome. Bola to výhoda aj v tom, že sme neustále potrebovali vodu a tá bola poruke. Deti sa tu mohli do sytosti vyblázniť na kopci za domom a pohrali sa aj s malými jahniatkami, ktoré domáci chovajú... Máme na túto akciu veľmi pekné spomienky, ktoré nás budú hriať v chladných dňoch.

V tom istom mesiaci prebehlo u nás aj motivačné stretnutie so ženou zo Sieť videckých líderiek -

p.Kupcovou a besedu s kozmetičkou Mirkou Štulajterovou.

Nie každá akcia sa podarí, tak to bolo aj v prípade tej prvej. Jednak bola malá účasť žien a bohužiaľ motivačné stretnutie nás nemotivovalo tak, ako sme očakávali.

Náprava prišla na stretnutí s kozmetičkou. Účasť potvrdila, že nás ženy predsa najviac zaujíma líčenie a vizáž. Pani kozmetička nám dala dobré rady z praxe a zo začiatkov svojho podnikania.

Začiatkom júla sme pomáhali pri organizovaní výstavy cestovného ruchu v našom mikroregióne pri príležitosti Dní mesta Tisovec.

August bol pre nás úspešný už aj tým, že sme zorganizovali dva kurzy pre naše klientky. Kurz „Zakladám si podnik“ sme absolvovali v Stonožke už druhýkrát. Teraz nás potešilo o to viac, že iniciatíva zopakovať ho, vyšla od mamičiek, čo je pre nás obrovský úspech. Sme tu pre matky a ženy, chceme robiť to, čo potrebujú a venovať sa tomu, čo chcú. Zúčastnilo sa ho 8 mamičiek.

Doteraz v nás doznieva dobrý pocit z kurzu „Múdra

domácnosť“. Zúčastnilo sa ho 18 žien rôznych vekových kategórií. V Stonožke to bol doteraz najúspešnejší kurz. Viedla ho RNDr. Silvia Szaboová z občianskeho združenia Sosna, ktoré sídli v Košiciach. Kurz poskytol ženám rôzneho veku, ktoré sa ho zúčastnili, neoceniteľné rady ohľadom chodu domácnosti, praktické rady ako šetriť vodou, energiami, šetriť životné prostredie. Oboznámili sme sa s výhodami prírodnej záhrady, jazierka ako určitého ekosystému – tiež sme sa naučili niečo o účinkoch rôznych bylín a rastlín, o ktorých prevláda mýtus, že sú len burinou. Myslíme si, že sme sa prostredníctvom kurzu – alebo skôr prostredníctvom interaktívneho seminára – naučili múdro hospodáriť nielen so svojimi peniazmi, ale aj s časom, ktorý môžeme využiť vo svoj prospech. V rámci relaxu sme si zacvičili uvoľňovacie a relaxačné cviky, ktoré väčšina žien praktizuje dodnes.

Každý utorok v týždni cvičíme aerobik, ktorý chodí precvičovať iniciatíva mamička, za čo jej patrí naša vďaka. Cvičí sa v priestoroch IMC a ženy môžu prísť spolu s deťmi. Deti sa tu pohrajú a zároveň sa stretávajú so svojimi rovesníkmi. Matky oceňujú práve to, že si môžu zacvičiť a o deti je zatiaľ postarané.

V októbri pripravujeme besedu a stretnutie s detskou psychologičkou – Dr. Hrablayovou z Rimavskej Soboty. Pozvali sme si ju aj preto, že skončili prázdniny, začal sa nový školský rok. Na naše deti sú kladené čoraz vyššie požiadavky a málokto rodič si vie poradiť práve s takýmto „bežnými“ problémami. Beseda nie je určená len rodičom so školopovinnými deťmi, ale všetkým rodičom menších aj väčších detí. Učiť sa pochopiť druhých a teda hlavne tých, ktorých sa snažíme dobre vychovávať je ozajstným umením.

Na záver by sme chceli poďakovať p. Irene Milecovej za pomoc pri zriadení IMC a pri všetkých našich aktivitách, s ktorými nám pomáha svojimi nápadmi a radami.

Renáta Dianišková

Literárne prechádzky s Teréziou Vansovou

Mestská knižnica A. H. Škultétyho v Tisovci s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR zorganizovala pre deti 5.-9.ročníkov Základnej školy Dr. Vladimíra Clementisa v Tisovci exkurziu po miestach pôsobenia našej spisovateľky Terézie Vansovej a to pri príležitosti 150. výročia narodenia a 65. výročia úmrtia tejto osobnosti. Naším spolumeststvom a sprievodcom bol spisovateľ Peter Glocko. Navštívili sme Zvolenskú Slatinu – miesto jej narodenia i Banskú Bystricu – miesto jej posledného odpočinku.

Tu sú dojmy detí:

- Mne osobne sa páčili knihy a časopisy, ktoré ostali po Terézii Vansovej. Mala veľmi zaujímavý život. Narodila sa vo Zvolenskej Slatine, vydala sa na Rimavskú Pílu, kde aj dlho žila. Dozvedela som sa tiež veľa zaujímavého aj o iných spisovateľoch.

Daniela Guzmová, 6. B

- Moje dojmy z výletu „Po stopách T. Vansovej“ sú veľmi silné. Najviac sa mi páčilo vo Zvolenskej Slatine, v krásnom kostolíku. Dozvedel som sa aj mnoho nových informácií o Terézii Vansovej a som veľmi rád, že som sa tohto výletu mohol zúčastniť.

Ľuboš Slivka, 5. A

- Páčil sa mi výlet. Vo Zvolenskej Slatine bolo veľmi pekne, videla som rukopis T. Vansovej, rôzne fotky a všeličo iné. Potom sme šli do kostola, v ktorom kázal jej otec. Niektorí z nás si zahrali aj na organe. V Banskej Bystrici nám rozprávali aj o iných spisovateľoch – Klára Jarunková, Ján Bodenek, Mikuláš Kováč – ktorí písali pre nás. Zastavili sme sa aj pri hrobe T. Vansovej. Tento výlet bol pre mňa veľmi poučný.

Bibiána Dianišková, 5. A

- Vybrali sme sa po stopách Terézie Vansovej. Prvá bola vo Zvolenskej Slatine. V bývalej škole bolo malé múzeum, kde boli jej knihy, fotky, časopisy i osobné veci. Druhú stopu sme našli v Banskej Bystrici. Navštívili sme múzeum, kde nám teta lektorka rozprávala o T. Vansovej i o iných detských spisovateľoch. Výlet sme ukončili na cintoríne pri hrobe T. Vansovej, jej muža i chovanice.

Rebeka Magyarová, 5. A

- 13. septembra sme boli na náučnej ceste vo Zvolenskej Slatine, kde sa narodila významná spisovateľka Terézia Vansová. Navštívili sme bývalú školu, kde jej zriadili pamätnú izbu. Videli sme tam veľa zaujímavých exponátov z jej pozostalosti. Odtiaľ sme sa pobrali do Banskej Bystrice a navštívili sme Literárne a hudobné múzeum. Mali sme tu zaujímavú besedu o slovenských spisovateľoch pôsobiacich v Banskej Bystrici. Na záver sme sa presunuli na cintorín, kde sme na hrob T. Vansovej položili kvety. Mne sa tento výlet veľmi páčil, lebo som sa dozvedela veľa zaujímavých vecí.

Kristína Bysterská, 8. A

- Vybrali sme sa na poznávací zájazd „Po stopách Terézie Vansovej“. Narodila sa vo Zvolenskej Slatine a tu bola aj naša prvá zastávka. V starej škole, do ktorej chodila, sa nachádza malé múzeum. Hneď vedľa sme navštívili aj kostol, kde bol jej otec farárom a tu bola Terézia pokrstená, aj sa tu vydávala. Dlhú žila v Rimavskej Píle, ale my sme navštívili miesto jej posledného odpočinku – Banskú Bystricu, kde sme v múzeu mali výklad o slovenských spisovateľoch. Bolo to veľmi zaujímavé a veľa som si z toho zapamätala.

Filip Meško, 7. A

- Vo Zvolenskej Slatine sme videli pamätnú izbu Terézie Vansovej, aj kostol, v ktorom bola pokrstená. Potom sme sa presunuli do Banskej Bystrice a navštívili sme Štátnu vedeckú knižnicu – Literárne a hudobné múzeum a tiež hrob T. Vansovej. Tento deň sa nám veľmi vydaril.

Zuzana Sabová, 5. A

- Veľmi pekný bol príbeh o matke T. Vansovej, keď bola ešte malé dievčatko:

Pomáhala svojmu otcovi predávať v trafike a raz zle vydala peniaze jednému sluhoovi, ktorý slúžil pánovi vo vedľajšej dedine. Večer si na to spomenula a keď všetci doma spali, vybrala sa sama toho pána pohľadať a vrátiť mu peniaze, len aby nevyhodil toho sluhu z roboty. Išla v noci popri Hrone a bola aj búrka, ale ona len šla, lebo sa bála hlavne o toho sluhu, aby sa na neho pán nehneval. V noci zabúchla pánovi na bránu, a ten keď sa dozvedel, kvôli čomu prišla, ju odviezol na koči domov.

Radka Pindiaková, 5. B

- Terézia Vansová je známa spisovateľka. Napísala aj

hororový knihu o chlapovi, ktorý vraždil v okolí Zvolena mladé ženy, aj svoju manželku. Keď ho pustili z väzenia, tak sa tu ešte túlal, odrezával dievčatám vrkoče a strašil ich.

Martin Figuli, 5. B

- Terézia Vansová sa narodila aj so svojím bratom dvojčatám 18.4.1857 vo Zvolenskej Slatine. Tu prežila detstvo, tu spoznala mnohých slovenských národovcov – Sládkovič, Škultéty, Francisci, Čajak, Dobšinský. Poslední dvaja boli postupne manželmi jej najstaršej sestry Adely. Vansová sa dožila vysokého veku 85 rokov a zomrela v B.Bystrici 10.10.1942 a tu je aj pochovaná.

Kristína Brnová, 5. B

- 13. septembra som sa zúčastnila exkurzie venujúcej sa životu a dielu spisovateľky Terézie Vansovej. So spisovateľom Petrom Glocmom sme navštívili jej rodnú obec – Zvolenskú Slatinu a Banskú Bystricu, kde sme sa dozvedeli mnohé aj o iných spisovateľoch. Náučnú cestu sme ukončili pri hrobe T. Vansovej. Informácie, ktoré som získala sa budem snažiť použiť na hodinách literatúry.

Alexandra Štelmachová, 7. A

- Môj dojem z výletu je výborný. Vyšlo nám počasie, kadečo nové som sa naučil. Zahral som si aj na organe v evanjelickom kostole vo Zvolenskej Slatine, kde bola pokrstená Terézia Vansová. Ďalej sme šli na cintorín v Banskej Bystrici, kde je pochovaných veľa známych ľudí a s nimi aj Vansová.

Jakub Kubinský, 7. A

- Ráno sme sa vybrali na exkurziu „Po stopách Terézie Vansovej“. Najprv sme šli do Pamätnej izby vo Zvolenskej Slatine, potom sme prešli do Literárneho a hudobného múzea v Banskej Bystrici a na cintorín, kde je pochovaná. Náš výlet sa vydaril.

Ján Sabó, 7. A

- Môj dojem z exkurzie vo Zvolenskej Slatine a v Banskej Bystrici s názvom „Po literárnych stopách T. Vansovej“ je celkom dobrý. Dozvedela som sa veľa nových poznatkov o Terézii Vansovej, ale aj o iných známych slovenských spisovateľoch. Najviac ma však asi zaujal kostol vo Zvolenskej Slatine, kde sa kedysi T. Vansová vydávala. Tento kostol bol síce malý, ale zato veľmi pekný.

Katarína Hoosová, 9. A

- Na exkurzii „Po literárnych stopách T. Vansovej“ ma veľmi zaujalo rodisko spisovateľky vo Zvolenskej Slatine a kostol, v ktorom sa vydávala. Môj dojem z tejto exkurzie je veľmi dobrý, lebo sme sa dozvedeli niečo nové o jej zaujímavom živote.

Petra Horváthová, 9. A

- Na exkurzii „Po literárnych stopách T. Vansovej“ som sa oboznámila so životom T. Vansovej a aj s dielami, ktoré napísala. Okrem toho som sa dozvedela veľa zaujímavostí aj o iných slovenských spisovateľoch. Najviac sa mi páčil ev. kostol vo Zvolenskej Slatine.

Lenka Kochanová, 9. A

- Dnes sme išli po stopách T. Vansovej. Prvá zastávka bola vo Zvolenskej Slatine, kde sme navštívili dom T. Vansovej. Vedľa domu stojí kostol, kde bol farárom otec T. Vansovej. Druhá zastávka bola v knižnici v Banskej Bystrici. Tu nám rozprávali o niektorých našich spisovateľoch. A navštívili sme aj cintorín, kde leží T. Vansová.

Tatiana Bencová, 5. A

- Najviac ma z celodenného výletu oslovilo, keď som sa dozvedela, že synček T. Vansovej opustil tento

svet ako päťročný. A ešte mi padli do oka hračky, s ktorými sa hral jej synček. Páčila sa mi aj tabuľa s fotografiami, na ktorých sme videli, že bola veľmi pekná a mne pripadala aj veľmi sympatická a usmíata aj napriek jej krutému osudu. Z výletu mám veľa pekných spomienok a najkrajšie z kostola, v ktorom som si vyskúšala svadobný pochod k oltáru s hudbou. A tieto spomienky, ako sa poznám, si budem opakovať, lebo na takéto zážitky len tak nezabudnem.

Bibiána Kubaliaková, 9. A

- 13. septembra som sa zúčastnila exkurzie s názvom „Po literárnych stopách T. Vansovej“, ktorú usporiadala Mestská knižnica v Tisovci v spolupráci so základnou školou. Prvým bodom exkurzie sa stal malý pamätný domček vo Zvolenskej Slatine. Hneď vedľa sa nachádza ev. kostol, v ktorom T. Vansová krstila a v ktorom sa aj vydávala. Naša cesta pokračovala do Banskej Bystrice. Navštívili sme Literárno-hudobné múzeum, z ktorého sme pokračovali na cintorín, v ktorom je pochovaná T. Vansová. Pani Kojnoková položila na hrob kyticu a všetci sme sa spoločne odfotili. Z celej tejto exkurzie som si odniesla krásne zážitky a nové poznatky.

Lucia Martiniaková, 9. A

- Náš výlet „Po literárnych stopách T. Vansovej“ sa začal o 8.00, keď sme sa všetci stretli, vybrali sme sa do Zvolenskej Slatiny. Mohli sme vidieť mnoho kníh, fotiek a ďalších vecí T. Vansovej. Boli sme aj v kostole. Keď sme odišli do Banskej Bystrice, navštívili sme múzeum. Dozvedeli sme sa veľa o slovenských autoroch.

Ivana Kožiaková, 7. B

- Náš výlet „Po literárnych stopách T. Vansovej“ sa začal o 8.00. vydali sme sa do Zvolenskej Slatiny, kde sa sme si prezreli pamätnú izbu T. Vansovej a kostol, kde ju krstili. Odtiaľ sme sa presunuli do Banskej Bystrice na besedu s Petrom Glocmom o T. Vansovej. Po besede sme sa presunuli na cintorín, kde je pochovaná. Plní zážitkov sme sa vracali domov.

Lenka Debnárová, 7. B

- Moje pocity z včerašieho výletu „Po literárnych stopách T. Vansovej“ sú veľmi pekné. Najviac sa mi páčilo vo Zvolenskej Slatine, kde som sa mohla dozvedieť o významnej slovenskej spisovateľke T. Vansovej. Nádherný bol taktiež malebný kostolík, v ktorom naši spolužiaci mali možnosť zahrať si na orgáne. Páčilo sa mi aj v Banskej Bystrici v Hudobnom a literárnom múzeu, kde som videla mnoho nádherných vecí. Som veľmi rada, že som sa mohla zúčastniť tohto výletu.

Ľuba Zelenáková, 8. A

- Dňa 13. septembra sme boli na exkurzii vo Zvolenskej Slatine, rodisku známej spisovateľky T. Vansovej. Potom sme sa presunuli do Banskej Bystrice do literárneho a udobného múzea, kde sme sa dozvedeli niečo nové nielen o T. Vansovej, ale aj o iných známych spisovateľoch. Na exkurzii sa mi veľmi páčilo.

Jakub Košičiar, 7. B

- T. Vansová písala recepty. Mala muža menom Ján Vansa, ktorý pôsobil ako farár v Rimavskej Píle. Mala aj syna, ktorý jej zomrel ako 5-ročný. Potom si adoptovala dcéru Oľgu Vranú, ktorá jej zároveň robila spoločnosť. Písala do časopisov. Vydávala Dennicu. Je pochovaná v Banskej Bystrici, kde leží s manželom a dcérou.

Dominika Raffayová, 5. B

- Boli sme na výlete vo Zvolenskej Slatine a v Banskej Bystrici. Účelom nášho výletu bolo naučiť sa niečo nové o Terézii Vansovej. Vo Zvolenskej Slatine sme išli do školy, kde sa Vansová učila a do malého kostolíka, ktorý sa mi veľmi páčil. Odtiaľ sme sa autobusom presunuli do Banskej Bystrice, v ktorej sme navštívili múzeum. Tam sme sa dozvedeli nielen o T. Vansovej, ale aj o iných zaujímavých spisovateľoch. Potom sme sa presunuli do ev. cintorína s pani sprievodkyňou, kde je pochovaná T. Vansová. Veselí a plní nových poznatkov sme sa vracali domov.

Jakub Stejskal, 7. B

foto: archív mestskej knižnice

Kto sa má omlúvať?

Telefonoval mi bývalý spolužiak z Bratislavy. Rozčúľilo ho pomyslenie, že by sa on mal omlúvať Maďarom, aj keď len symbolicky. „Prišli žandári, oznámili nám, že do zajtra musíme byť preč z nášho domu v Rimavskej Sobote.“ Arogantné spôsoby maďarských žandárov boli povestné, takže som ho chápal, tým viac, že som sám cez to prešiel. Otca železničiara preložili do Plešivca. Chodil som tam do školy. Moji priatelia boli Česi – železničiarke deti a Maďari zo susedných dvorov aj z mesta. Spolu sme sa hrali na brehu Šajavy (Slaná) kúpali sa a chytali ryby. Odrazu sa všetko zmenilo. Naši bývalí priatelia nás od rieky vyhnaní. V meste začalo šialenstvo. Po uliciach bolo vidno vozy so spievajúcimi (maďarsky) „cestujúcimi“. Voly mali maďarské trikolóry na rohoch, ženy vo vlasoch. Jazdci na koňoch, ktoré pobežovali po uliciach, boli vyobliekaní v krojoch. Hrozili sa pášťami neviditeľnému nepriateľovi. Dokonca aj Figaro (holič) Adam, ktorému som strážil obchod za dvadsať halierov, mal trikolóru obmotanú okolo nejakého obrazu vo výklade. Na môj pozdrav, pekne po maďarsky, neodpovedal. Na pracovisku mal kumpánov. Oslavovalo sa. Nemusel odskakovať „do úradu“ ako mi kázal povedať zákazníkom, keď si odsokčil na poldeci do Heregyho hostinca. V českých činžiakoch na nádraží, kde sme bývali, mohol napätie krájať nožom. Bola tam strašná neistota. Škreklavý hlas pracovníčky rozhlasu „Donasender“ , ktorá končila správy posmešne „Pravda víťeží“ (heslo na štandarde prezidenta čs. republiky) spôsobovala výbuchy zlosti a beznádejnosti porazeného národa. Keď sme odchádzali s mamou z Plešivca, niekto vykopol bratov kočík z vlaku. Za tým letel aj pár bicyklov. Na nádraží sa s nami lúčili maďarskí susedia, od ktorých sme brali mlieko a môj maďarský spolužiak Piťuka. Plakal, dal mi nožik – rybku, keď predtým si odniesol bábkové divadlo, čo mi spravil báťa Pekar. Začal som Maďarov nenávidieť. O dvadsať rokov pozdejšie sa všetko zmenilo. Mojim najlepším priateľom je Maďar Bandi a jeho rodina. Keď som v Maďarsku, vždy si prajem, aby naše národy žili v mieri a v spolupráci. Pripadá mi to prirodzené.

Rok 1873 bol neúrodný. V slovenských stoliciach zavládol hlad. Cholera pripravilo mnoho detí o rodičov. O siroty sa musela starať rodina. Pribudli teda ďalšie hladné hrdlá do chudobných rodín. Nič lepšie si nemohli priať maďarizátori. K nim patrili aj pomadařčený Slovák, župan trenčianskej stolice – Kubicsa, ktorému poslal smernice na lov slovenských detí do otroctva osobne minister vnútra, ktorý videl túto akciu ako dôležitú aj „z pohľadu národnostného“. Teda menej Slovákov vo Feldvidéku, viacej v Maďarsku ako takom pomadařčených Slovákov. Ako táto, pred svetom bohumilá akcia vyzerala v skutočnosti, dozvedáme sa v národných novinách z 24. októbra 1874. Vláda chce pomôcť chudobným deťom. Na Dolnej zemi prídu do bohatých rodín. Budú riadne zaopatrené. Stanú sa z nich fajnovejší ľudia, ktorí sa potom vrátia, aby doopatrovali svojich doma. Lenže, keď prišiel čas odchodu, rodičia sa zdráhali vydať svoje milé poklady. Patričné úradné orgány sa im vyhrážali, že to už teraz musí byť, keď podpísali, bo ináč budú pokutovaní a žalárovaní. Krik a nárek rodičov a detí a čo nepouťkalo alebo sa inak neukrylo, to zohnali pomocou pandúrou a odvieďli ich ta, do ďalekých krajov v hromadách na trh milosrdenstva a dobročinnosti. Rodič objal si ešte raz svoje milé dieťa, vyronil horkú slzu, poženhal a oddal ho, keď oddať musel tam „do školy života aby ho už azda nikdy neuvidel“. Martinské Národné noviny 15. februára 1876: „Aby nám ale dakto nevytýkal, že sú naše správy snáď tendenciózne „odcitovali článok farára z Vacovského biskupstva s príznačným názvom „Otroci našej vlasti“. „... z úbohých opustených sirôt, ktoré odtrhli od otčiny a ktorým kresťanská láska bola by mala dať zabudnúť pamiatku rodičov a domoviny, medzi cudzincami stali sa otrokmi. Úbohé slovenské siroty poskladali

v dolnozemských mestách, ktoré sa boli o ich prijatie hlásili, kde ako gazdu nemajúce junce zverené boli rukám tých, ktorí potrebujú bezplatných sluhov, ich prijali...“ Ďalej sa v článku píše, že čo sa z pohľadu z vonka zdá byť dobrým, deje sa z vypočítavosti, lebo tieto deti stali sa otrokmi pracujúcimi za kúsok chleba, ktoré proti zlému zaobchádzaniu sa nemôžu poťažovať, lebo sa nemajú komu. Budapešťanskí najvyšší predstavitelia pred zahraničím sa tvárili ako hlásatelia rovnosti a slobody, doma razili heslo „Tot nem ember“ – Slovák nie je človek (a tak nemá právo, aby sa s ním zaobchádzalo ako s človekom). Mnohé deti sa snažili dostať z otroctva domov – na sever. Mnohé zahynuli od hladu, lebo sa báli priblížiť k ľudským príbytkom a žiadať o jedlo. Chytali ich gazdovia a žandári pomocou stopovacích psov. Dobové svedectvo o posledných otrokoch v Európe zanechal aj Vajanský v básni Herodes.

*Gazdov bič denne útlucké
chrbátky pruhami zdobí,
líčka vám denne pocítia
spinavú dlaň jeho roby. (manželky)*

Báseň patrila k povinnému čítaniu na školách. Po tom, keď Stalin nariadil našim národom aby sa milovali, báseň odsunuli do zabudnutia, aby nedráždila našich socialistických bratov. Tam je aj v dobe, keď Maďari na juhu Slovenska rozširujú pieseň, kde prorokujú, že aj Bratislava a iné mestá prídu späť do lona maďarskej vlasti. Do roku 1918 krutá maďarizácia, zavretie troch slovenských gymnázií, Matice slovenskej, ktorej majetok zo zbierky Slovákov provokačne použili na založenie spolku Femke, ktorý slúži na potlačovanie a pomadařčovanie Slovákov a zavretie ďalších škôl zablokovalo výchovu slovenskej inteligencie atď. Masaker v Černove, keď občania nechceli dať vysvätiť kostol postavený zo zozbieraných slovenských peňazí maďarskému biskupovi. V roku 1918 maďarské vojsko a maďarské bandy mučili a vraždili slovenských obyvateľov (Trnava, Nemšová, Žarnovica, Hriňová...) aby zabránili vstupu Slovenska do zväzku Československa. Sem patrí aj zastrelenie murárskeho farára v tšovskom ev. cintoríne po vpáde maďarských boľševikov na Slovensko. Obranné boje si vyžiadali 3000 zranených a 964 vojakov padlo. V roku 1938 Maďarsko aktívne pomáhalo rozbiť ČSR. Z juhu vyhnali viac ako 100-tisíc obyvateľov. Väčšina prišla o svoj majetok. Zrušili 424 slovenských škôl. Napriek oficiálnym zárukám, ktoré dala Budapešť, Slováci boli počas okupácie vystavení otvorenému teroru (viď kniha Krvácajúca hrancia). V roku 1938 (Viedenská arbitráž) zastrelili v Šuranoch hluchonemú 19 ročnú Máriu Kokošovú, idúcu z kostola so skupinou ľudí spievajúcich slovenské hymnické piesne. Sedem Šuranov zranili a vyše tridsať zatkli. Na Tri krále v obci Čechy zastrelili 30 ročnú Katarínu Mihálikovú vo vysokom stave tehotenstva, matku dvoch detí a 14 ročného chlapca Ferdinanda Šuláka. Boli v skupine ľudí, ktorí po bohoslužbe spievali hymnické piesne.

14. marca 1939 vznikla Slovenská republika, ktorú uznalo aj Maďarsko, ale hneď na to bombardovali Spišskú Novú Ves (16 obetí) a napadlo východné Slovensko (malá vojna 36 mŕtvych). Po vojne 1945 na základe víťazných mocností, sa navzájom vymenilo tíse obyvateľov. Maďarsko sa tomu bránilo, lebo nechcelo na Slovensku stratiť piatu kolónu. Československý štát dal k dispozícii zdarma, železničné vagóny odchádzajúcim Maďarom. Slováci z Maďarska si doniesli len batôžky s osobnými vecami. Maďari odchod Slovákov na Slovensko považujú za repatriáciu a odchod Maďarov do Maďarska ako deportáciu. V dobe maďarského povstania československá armáda neprejavovala záujem ho potlačiť a tak napriek pohotovosti sa nikde nešlo. V roku 1968 maďarská armáda s radosťou okupovala – nie náhodou, územie, ktoré Maďarsko okupovalo v r. 1938 – 1945. Predseda maďarského

parlamentu, denník Népszavá november 1997 pán S. Kávassy: „Je mojím svätým presvedčením, že Maďarsko je tam, kde žijú Maďari“. Adolf Hitler, nemecký diktátor: „Nemecko je tam, kde žijú Nemci.“

Pred rokom 1989 obrúsili sa hrany vo vzťahoch medzi našimi národmi a mali tendenciu ďalej sa zlepšovať. Po novembri predstavitelia menšinových Maďarov podporovali (ja si myslím inšpirovaní) Budapešťou kreslia ilúziu „panského národa“ predurčeného vládnúť Karpatskej kotline a hrať vedúcu úlohu v stredoeurópskom priestore. Vďaka našim politikom, hlavne za predchádzajúcej vlády, ktorá sponzorovala činnosť SMK na najvyšších miestach tak, že rozsah práv tejto menšiny dosiahol takú kvantitu, že môže prerásť do novej kvality a ohroziť slovenskú štátnosť. Nečinnosť našich tzv. politikov spôsobila, že 400-tisícová slovenská menšina ešte viani, 17-tisícová tohto roku už prakticky – podľa niektorých „odborníkov“ v Maďarsku – neexistuje. Neoficiálne je tam ešte 100-tisícová menšina, ktorá sa bojí priznať k svojej národnosti. Aj táto pri takom „veľkom záujme“ behom pár rokov zmizne. Pritom stačilo tak málo – robiť všetko tak ako Maďari v národnostnej otázke. Vyhynutá naša menšina v Maďarsku by dnes bola 600-tisícová. Naši politici sú len vyukokávači spoza rohu, boja sa konfrontácie, aj keď majú v rukách fakty. Edith Bauer spraví výstavu neexistujúcich krívd Slovákov proti Maďarom a tí hľadia na to prekvapene ako čerstvo vyoraná myš miesto toho, aby spravili výstavu krívd páchaných Maďarmi na Slovákov. V dobe, keď Béla Bugár zastupuje predsedu SNR a do jeho rúk skladajú sľub najvyšší predstavitelia štátu včetně Slotu, Maďari sa sťažujú, že sa im uberá z ich práv. Maďarský ministerský predseda odmietne prísť na dohovorenú schôdzu veľkopansky a arogantne, lebo by sa s naším ministerským predsedom nemali o čom rozprávať. To isté spraví teraz predsedkyňa maďarského parlamentu. Pál Csáky navrhol, aby sme uzavreli pakt o priateľstve a o zabudnutí starých krívd. Prípis poslal do Európskeho parlamentu, aby videli, aký je on mierotvorca, bez toho, aby o tom vedel slovenský parlament. Naši na tento trik neskočili. Ako uzavrieť zmluvu s niekým, kto zmluvy nedodržiava. Viď zmluva o vybudovaní vodného diela a to i potom, keď medzinárodný súd potvrdil jej platnosť. Ešte pred rokom 1918 zo Slovenska boli ukradnuté rôzne umelecké predmety, pod rôznymi zámenkami, ako výpožičky na výstavu, ktoré sa nikdy nevrátili po výstave. Tak prišli o veľké historické, ale aj finančné hodnoty mestá, kláštory, múzeá atď. V Budapešti popri tisícoch ukradnutých vecí, ako kníh, obrazov, zbraní atď. je aj pozlátené brnenie Matúša Čáka Trenčianskeho, meč veľkomoravského veľmoža z Blatnice, Lučenecký poklad, alebo dve prekrížené tridsať centimetrové kladivá zo zlata, vážiace 2 kg, ktoré sa stali súčasťou maďarského zlatého pokladu. Keď o tomto písal Milan Vároš v časopise Život po novembri 1989, mnohé vzácnosti zmizli z vitrín maďarských múzeí a inštitúcií.

Podľa druhého článku č. 168 a č. 177 Trianonskej mierovej zmluvy zo dňa 4. júla 1920 Budapešť tieto ukradnuté veci mala vrátiť. Maďarsko bolo zaviazané vrátiť tieto odvečené pamiatky aj článkom 11 Parížskej mierovej zmluvy, z roku 1946. Tentoraz sa rokovalo (Maďari predstierali rokovanie) o konkrétnych položkách, v r. 1946, 1948, 1949, 1958, 1962, 1963, 1964, 1965 – 1968. Pri svojej zavádzacej technike predstavitelia maďarskej vlády opakovane podpisovali viacero konkrétnych dohôd, ktoré nedodržiavali. Po roku 1968, keď Maďari boli časťou bratskej pomoci tak sa z vďaka za pomoc, nepatrilo ich otravovať. Zaujímavé je, prečo tento problém sa nespomína v Slovensko – maďarskej medzištátnej zmluve z roku 1995. Záver je: Slovensko sa nemá za čo omlúvať Maďarom. Mali by tak spraviť Maďari. Potom by sa mala spraviť zmluva, že si navzájom nebudeme podrážat nohy, vrátíme dlhy, budeme hľadiť dopredu. Minulosť necháme historikom.

MUDr. Jaroslav Rafaj

Začiatkom augusta zrealizovalo občianske združenie Hradová v spolupráci s Archeologickým múzeom v Bratislave a s podporou mesta Tisovec deviaty ročník výskumu Tisovskej Hradovej. Výskum prebiehal na západnej strane hrebeňa, v lokalite pod Okružlou skalou, už tretí rok. Tohtoročná sezóna bola zameraná najmä na mapovanie Okružlej skaly ako aj jej blízkeho okolia. Cieľom bola sondáž miesta možného zdroja vody v podobe studne či cisterny. Ani v jednom prípade sa nepodarilo túto domnienku potvrdiť. Sondy priniesli zbytky pravekej keramiky, ktorá s hradom nesúvisí a potvrdzuje praveké osídlenie aj na vrchole skaly. Nádej, že sa objaví studňa v areáli Starého alebo

Výskum na Hradovej v roku 2007

Nového hradu, sa tak zmenšila. Ani ďalšie sondy nepriniesli nové skutočnosti, ktoré by objasňovali budovanie tisovského hradu. Potvrdili sa doterajšie závery o nedokončenej hrubej stavbe, ktorej predpokladaný vznik sa datuje do trinásteho alebo pätnásteho storočia. Širší prieskum lokality potvrdil rozsiahle praveké osídlenie najmä z obdobia kyjatickej kultúry. Všetky tohtoročné nálezy sa odborne spracujú Archeologickým múzeu v Bratislave. V budúcom desiatom roku výskumu sa plánuje jeho

ukončenie. V prípade objavenia nových skutočností výskum bude pokračovať. Za uplynulé obdobie sa nahromadilo množstvo výskumného materiálu, ktorý je potrebné podrobne spracovať a publikovať. Chceme poďakovať všetkým sponzorom, ako aj občanom, ktorí nám pomohli pri realizácii tohtoročného výskumu, najmä však Ing. Ivete Novákovej, Mgr. Kataríne Hutkovej, Denisovi Komjatymu, Petrovi Vetrákovi a Ivanovi Kubínimu. Ďakujem PhDr. Jurajovi Bartíkovi, CSc riaditeľovi AM SNM a Ing. Danke Bálintovej za dobrú spoluprácu.

Ing. Dušan Hutka

Sušenie zeleniny

Jeden z najjednoduchších spôsobov konzervovania zeleniny i ovocia je sušenie. Možno to považovať súčasne aj za lacný a dobrý spôsob konzervovania, pri ktorom netreba použiť žiadne konzervačné prostriedky a ovocie i zelenina ostanú neporušené, najmä po chuťovej stránke. Pri skladovaní zaberú málo miesta.

U nás je sušenie zeleniny a ovocia prastarého pôvodu. Slovinci nazývali ešte v 16-17 storočí ovocinársko – zeleninárskou záhradou Európy. Sušenú zeleninu a ovocie sme vyvážali ešte aj za vojny do severných krajín najmä do Škandinávie a to na vagóny. Domáce sušiarne dosiaľ nachádzame na kopaniciach a na dedinách. S takouto tradíciou sa môže málokterá krajina pochváliť.

Ani v jednom prípade však zeleninu určenú na

sušenie nevariť, nepredvárať a nesušiť pri veľkej teplote aj keď sa v minulosti o vitamínoch, ktoré sa vysokou teplotou zničia, nevedelo. Známe sú spôsoby sušenia: v tieni, na slnku, v peciach alebo vo zvláštnych peciach (sušiarňkách na rámkoch z prútia, pocínovanou drôtenou sieťovinou, riedkym plátnom, na brotvanoch atď. Nie je chybou, ak je zelenina poškodená (vyreže sa), bez obáv sušime. Domáce sušenie na šporáku, radiátore trvá trochu dlhšie ako v sušiarňach na to určených, ale stojí to za to. Úplne suchá zelenina sa môže dať do krabice, alebo do pohárov, dobre uzavrieť proti moľom. Usušená zelenina je na vzhľad veľmi krásna, v pôvodnej farbe každý druh a vôňa i hodnoty ako čerstvá. Ďalšia výhoda je v tom, že porezaná na drobno, nepotrebuje dlhé varenie, stačí dobre zabariť a jesť, takže niet odpadu. Je to ekonomickejšie ako opatrovať zeleninu v pivniciach, kde podlieha

znehodnoteniu. Sušenú zeleninu treba skonzumovať do novej čerstvej úrody.

Odstraňovanie lyka z ovocných stromov

Na dosahovanie vyššej kvality i kvantity úrody jabloní používajú čínski ovocinári zvláštnu metódu, podobnú nášmu krúžkovaniu. Odstraňujú z kmeňa 0,30 až 0,60 m široký pás lyka, t.j. dvoj až trojnásobok priemeru kmeňa. Po tomto zásahu však treba kmeň chrániť proti snežnému žiareniu papierom alebo fóliou. Vek takto ošetrovaných stromov sa pohybuje do 40 rokov.

Pri šesťročných stromoch bola po odstránení lyka úroda o 26,6% vyššia ako v prípade neošetrovaných stromov. Jablká sa po zásahu začínajú skôr vyfarbovať a pri zbere bolo na týchto stromoch 100% čerstvých jabĺk oproti 36 až 63% pri bežne pestovaných jabloniach.

Jaroslav Pavlikovský

Zo života tisovského Speleoklubu

Speleoklub Tisovec v spolupráci s rádiom Regina Banská Bystrica pripravil netradičnú reláciu, ktorá bude odvysielaná 1. novembra pri príležitosti pamiatky zosnulých.

Málokto vie, že v jaskyni Michňová sa nachádza jediný symbolický jaskyniarsky cintorín na Slovensku. Relácia vo forme rozhovorov nám priblíži jeho históriu a súčasnosť ako aj spomienku na jaskyniarov, ktorí už nie sú medzi nami. Pozoruhodná je aj skutočnosť, že v Tisovci a jeho okolí sú ešte ďalšie 3 pamätné dosky venované jaskyniarom, čo je pravdepodobne slovenský rekord.

Do symbolického cintorína v Michňovej nám 14.9.2007 pribudla nová pamätná doska, ktorú vytvoril náš kolega Ing. Zbygniew Nišpönský Milanovi Guzmovi, ktorý zomrel 1.11.2003 ako 59 ročný. V deň inštalácie dosky sme pri úpravách základov jaskyniarskej chatky, náhodne objavili medzi kameňmi aj kusok betónu, na ktorom bolo napísané. Guzma 1.11.1959. Pri výstavbe chatky koncom päťdesiatych rokov sa Milan podpísal do mäkkej malty a netušil, že presne tento dátum bude zhodný s jeho úmrtím. Tento nález, pamätná doska, jej dovoz z Košíc, inštalácia v Michňovej ako aj rozhovor pre rádio Regina na symbolickom cintoríne sa náhodne uskutočnili v jeden deň.

Začiatkom júla si naša skupina pripomenula prvé výročie objavenia jaskyne Nová Michňová (M-2). V priebehu jedného roka od objavy sa podarilo jaskyňu uzavrieť a spriechniť niektoré závaly. Bolo nainštalovaných vyše päťdesiat metrov rebríkov a desiatky metrov istiacich lán. Táto práca bola nutná kvôli bezpečnosti ako aj rýchlejšiemu zostupu na dno jaskyne. Bolo objavených množstvo nových priestorov ako aj ich vzájomné prepojenie. V súčasnosti rebríky umožňujú zostup až na riečištie potoka do hĺbky vyše 100 metrov. V rámci mapovania jaskyne sa pripravuje preniknutie do jej ďalších neznámych častí.

Ing. Dušan Hutka

Zlatá rybka plní sny...

V utorok 18. septembra 2007 sa podarilo uskutočniť jednodňový výlet do Bojníc, pre deti z tisovskej základnej školy, pochádzajúce zo sociálne odkázaných rodín. Našu ZŠ v súčasnej dobe navštevuje približne 100 takýchto detí, no nie všetky si odmenu zaslúžia. Výber 40 z nich bol ponechaný na riaditeľstvo školy a podmienkou účasti boli dobré školské výsledky, slušné správanie a pravidelná dochádzka do školy. Výletu sa zúčastnili deti od najmenších druháčikov až po veľkých ôsmakov.

Projekt „Zlatá rybka“ sa uskutočnil vďaka financovaniu z Nadačného fondu spoločnosti Accenture v nadácii Pontis. Tento finančný dar sa použil na prepravu detí autobusom, vstupné do ZOO a Bojnického zámku. Výberovej komisii sa projekt Zlatá rybka veľmi páčil a preto navýšili jeho rozpočet o príspevok na malé darčeky pre deti a fotografie na pamiatku. Deti na cestu dostali tiež desiatové balíčky, hradené z rozpočtu mesta, ktoré vzorne pripravili zamestnankyňa CSM - marketu.

Výletníkov sprevádzali pracovníčky KSP a traja pedagógovia zo ZŠ: Ing. Eva Rošková, Stela Venclová a Mgr. Marián Pánis, ktorí si s nimi bez problémov poradili a radi im odpovedali na ich zvedavé otázky. Do Bojníc pricestovala aj zamestnankyňa spoločnosti Accenture Ing. M. Milecová, ktorá deťom odovzdala sponzorské sladkosti a zároveň bola aj našou fotografkou. Pre väčšinu zúčastnených detí to bola prvá „veľká cesta za náš tisovský chotár“ a patrične dávali svoj údiv a zvedavosť najavo. Neobvykle dlhá

cesta niektorým malým cestovateľom spôsobila aj žalúdočné problémy a pán šofér musel zastavovať častejšie ako sme plánovali. Deťom z výletu najviac uchaľovali zvieratká v ZOO – slony, opice, zebra a kľbčiaci sa malé medvedíky, mnohé z nich ale bezúspešne hľadali leva. Bojnický zámok sa najmladším zdal zbytočne veľmi veľký, nechápali tiež načo je tam tak veľa schodov a ako si dokáže sprievodkyňa zapamätať toľko múdrych vecí. Na záver výletu dvadsať mladších detí dostalo ako darček plyšové zvieratko.

Na záver otázka: „Prečo sa tento projekt realizoval?“ Veľmi si želim, aby bol výlet pre tieto deti motiváciou a povzbudením do ďalšieho učenia, ktoré môže byť kľúčom k ich lepšej budúcnosti aj napriek sociálnym pomerom, v ktorých vyrastajú. Verím, že sa nám podobný projekt podarí zorganizovať aj v budúcnosti a aspoň takouto formou odmeníme našich malých usilovných študentov.

Irena Milecová

Plastové okná – dodávka 7-14 dní.
č.t.: 048 6113798 alebo 0911 939647

Predám izbového zajaca aj s klieťkou. Dvojmesačný. Cena dohodou.
č.t.: 5493850

Paralyzér: Ochráni Váš život v nebezpečenstve. cena od 2700,- Sk. Predaj len osobám nad 18 rokov. Výhodný pre podnikateľov, zvodné ženy a dievčatá, taxikárov, predavačov...
č.t.: 048 6113798 a 0911 939647

Predám trojizbový tehlový byt neprerobený na Štefánikovej ulici. Cena dohodou.

0908 901893 alebo 0907 664624

Predám dvojizbový byt v osobnom vlastníctve na Francisciho ulici (sídliisko stred). Murované jadro, byt je po rekonštrukcii.
č.t.: 0908 917212

Traja študenti EGT súrne hľadajú privát.
č.t.: 0949 435888, 0907 118002 alebo 0902 352007

Pod'akovanie

Mestská knižnica A.H.Škultétyho ďakuje pánovi Tiborovi Jurášovi za darované knihy v hodnote 2000,- Sk
Náš knižný fond obohatili svojimi knihami aj páni Ľuboš Jurík a Jozef Banáš, ktorí 29.9.2007 navštívili Tisovec a Evanjelické gymnázium.

Oznam

Spoločnosť Mestské lesy Tisovec s.r.o., oznamuje občanom mesta, že objednávky na palivové drevo pre rok 2008 prijíma **do 31.12.2007**.

Ceny dreva platné do 31.12.2007 sú nasledovné:

- 1, Listnaté palivo tvrdé (buk, javor, breza, hrab): 714,-Sk s DPH/prm
- 2, Listnaté palivo mäkké (osika, lipa, jelša): 630,-Sk s DPH/prm
- 3, Ihličnaté palivo: 595,-Sk s DPH/prm

Doprava za 1 prm (T148, T815): 119,-Sk s DPH

Ceny sa budú upravovať k 1.1.2008. Nový cenník bude včas zverejnený.

Objednávky môžu zasielať len občania mesta Tisovec, prípadne vlastníci rodinných domov v Tisovci a miestnej časti Rimavská Píla s max. množstvom 10 prm. na jeden rodinný dom.

tel.: 047/54 94564

fax: 047/5211150

Ing. Karol Kubíni, riaditeľ

PROGRAM „KINA POD HRADOVOU“ V OKTÓBRI

2.10. utorok 19.00	Hory majú oči – USA Hrajú: Michael McMillian, Jesica Stroup, Daniela Alonso... České titulky. Horor, MP od 15 r., 89 min. 50,-
9.10. utorok 19.00	Zodiac - USA Hrajú: Jake Gyllenhaal, Mark Ruffalo, Anthony Edwards, Robert Downey Jr. Slovenské titulky. Triler, MP od 15 r., 158 min., vst. 50,-
16.10. utorok 19.00	Simpsonovci vo filme – USA Český dabing. Animovaný sitcom, MP od 12 r., 85 min. vst. 50,-
23.10. utorok 19.00	Hostel 2 – USA, Hrajú: Lauren German, Bijou Philips, Roger Bant, Richard Burgi... Slovenské titulky. Horor, MP od 18 r., 100 min., vst. 50,-
30.10. utorok 19.00	Harry Potter a Fénixov rád USA Hrajú: Daniel Redcliffe, Rupert Grint, Emma Watson... Slovenský dabing. Dobrodružný/fantasy, MP, 142 min., vst. 50,- Sk

Pripravujeme na november

- 6.11. Hairspray – muzikál, komédia**
- 13.11. Cesta bojovníka – dobrodružný, bojový**
- 20.11. Rušná hodina – akčná komédia**
- 27.11. Krásne sny – romantická komédia**

Spomienka

Život je prídlhý a niekedy krátky, kto navždy odišiel, nepríde späť.
Tak ako ráno oblohe nevracia slnečným lúčom zlatý svit mesiaca, tak sa ty, drahý náš Robko nevrátiš naspäť, za to však v spomienkach so slnkom zasvieť.
Zasvieť aj s lunou, aj ako striebro hviezd, spomienku v srdci chceme si Robko navždy na teba všetci niesť.
Dňa 27. októbra 2007 uplynie rok od smrti drahého syna, brata, manžela a otca, Robka Kališku. Kto ste ho poznali venujte mu tichú spomienku.
S láskou mama

Predám dvojizbový družstevný byt na Daxnerovej ulici č. 1121 na 1. poschodí v pôvodnom stave. Súrne. Cena dohodou.
č.t.: 0903 544522

CITY-NET-INTERNET

ČASOVO A DÁTOVO NEOBMEDZENÉ PRIPOJENIE K INTERNETU

321 SK

vrátane DPH

Akcia:

prve 3 mesiace bezplatne

Kontakt: 0904 544 522, 0905 544 522